

เจาะลึกมาตรฐาน
'พีเอ็ม 2.5 ไทย'
ทำไมไม่เท่าสากล? หน้า 3

เจาะลึกมาตรฐาน 'พีเอ็ม 2.5 ไทย' ทำไมไม่เท่าสากล?

ปี 2562 ล่วงเลยมาหลายเดือนแล้ว แต่ “ฝุ่นพิษจิ๋วมรณะ” พีเอ็ม 2.5 ยังคงเป็นปัญหาของคนไทยอย่างต่อเนื่อง ขยับจากเมืองหลวงกรุงเทพฯ ขึ้นไปปกคลุมภาคเหนือ จนทั่วโลกส่งเสียงเตือน! แต่ดูเหมือนหน่วยงานรัฐยังมัววุ่นกับลัทธิรัฐบาลใหม่ จนไม่สนใจเร่งแก้ปัญหา ปลดปล่อยคนป่วยล้มโรงพยาบาล...

ช่วงวันเลือกตั้งประวัติศาสตร์ 24 มีนาคม นักข่าวทั่วไทยมัวแต่สนใจรายงานข่าวเลือกตั้ง จนแทบไม่มีเวลาสนใจปัญหาฝุ่นพิษปกคลุมพื้นที่ 9 จังหวัดภาคเหนือตอนบน ที่พุ่งเป็นสีแดงหลายจังหวัด โดยเฉพาะ เชียงใหม่ เชียงราย ลำปาง สาเหตุมาจากการเผาพืชไร่และวัชพืชในที่โล่ง ผสมกับหมอกควันจากการเกิดไฟไหม้ป่าที่ชายแดนพม่า

ชาวเชียงใหม่เริ่มรู้สึกไม่พอใจ เพราะคนป่วยจากฝุ่นพิษทยอยเข้ารักษาในโรงพยาบาลเพิ่ม ขึ้นเรื่อยๆ มีการรวมพลังใช้สื่อสังคมออนไลน์ล่ารายชื่อขับไล่ “ศุภชัย เอี่ยมสุวรรณ” ผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ แม้นายศุภชัยพยายามชี้แจงถึงความพยายามในการแก้ไขปัญหาเรื่องหมอกควันมาตลอด ทั้งยังไปยื่นแจกหน้ากากอนามัยด้วยตัวเอง แต่ชาวบ้านยังไม่รู้สึกดีขึ้น มีการโพสต์ไว้อาลัยว่า หน้ากากอนามัยที่แจกเป็นแบบธรรมดาทั่วไป ไม่ได้ใช้ป้องกันฝุ่นพิษขนาดเล็กได้จริง

วันที่ชาวเชียงใหม่เผชิญวิกฤติมากที่สุดตรงกับวันเลือกตั้งประวัติศาสตร์ของไทย 24 มีนาคม 2562 โดยข้อมูลจากเว็บไซต์ airvisual.com ระบุว่าดัชนีคุณภาพอากาศ ในพื้นที่ในภาคเหนือ จ.เชียงใหม่ มีค่าพุ่งสูงเป็นอันดับ 1 ของโลกที่

332 และ “กรมควบคุมมลพิษ” วัดค่าเฉลี่ย 24 ชั่วโมง พีเอ็ม 2.5 สูงถึง 233 มก./ลบ.ม. ทั้งที่ตัวเลขมาตรฐานสากลกำหนดให้ไม่เกิน 25 เท่านั้น ตัวเลขมาตรฐานสากลสำคัญไหน ? ทำไมประเทศไทยแตกต่าง ?

ย้อนความเป็นมาของการกำหนดมาตรฐาน “พีเอ็ม 2.5” ของประเทศไทยเริ่มต้นมาเกือบ 10 ปีแล้ว เมื่อ พ.ศ.2553 โดยกรมควบคุมมลพิษมอบหมายให้มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นหน่วยงานหลักในการศึกษาวิจัย ช่วงนั้นได้เสนอแนะ 2 ตัวเลขด้วยกัน ได้แก่ “ค่ามาตรฐานเฉลี่ยรายปี ไม่เกิน 12 มก./ลบ.ม.” และ “ค่ามาตรฐานเฉลี่ยราย 24 ชั่วโมงไม่เกิน 35 มก./ลบ.ม.” ถือเป็นค่าที่ป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนได้มากที่สุด แต่สุดท้าย “คณะกรรมการ

“ตอนนี้เอาแค่ทำตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ให้ได้เสียก่อนดีไหม เพราะโรงงานยังปล่อยควันพิษออกมาเกินกำหนด การเผาพืชไร่เกษตรก็เพิ่มมากขึ้น ลักษณะของแปลงเกษตรกลายเป็นขนาดใหญ่เป็นเกษตรพันธสัญญา ปลุกข้าวโพดเหมือนๆ กัน แตกต่างจากแต่ก่อนที่ชาวบ้านอยู่กระจายๆ ควันพิษจากการเผาไม่ได้กระจุกตัวอยู่ในพื้นที่เดียว อีสานตอนนี้เจอปัญหาเผาซางอ้อย ส่วนภาคเหนือเผาซาง รถไฟฟ้าก็ยังไม่แพร่หลาย ระบบขนส่งมวลชนก็ไม่มี อุปสรรคสำคัญอีกส่วนหนึ่งคือ กรมควบคุมมลพิษที่เป็นคนไปตรวจโรงงานนั้น ไม่มีอำนาจในการสั่งลงโทษ ต้องขอให้กรมโรงงานอุตสาหกรรมไปจัดการ”

อดีตผู้บริหารข้างต้น เปิดเผยความในใจให้ฟังต่อว่า ในช่วงการทำงานตรวจวัดฝุ่นควันจากโรงงานที่เป็นแหล่งสำคัญในการปล่อยมลพิษทางอากาศนั้น ส่วนตัวรู้สึกอึดอัดใจมาก เพราะหลังจากส่งเจ้าหน้าที่กรมควบคุมมลพิษไปตรวจวัดจนพบความผิดปกติได้ เมื่อทำเรื่องไปอีกหน่วยงานหนึ่ง ก็จะมีการส่งคนของเขาไปตรวจซ้ำ ปรากฏว่าผลที่ออกมาส่วนใหญ่สรุปผลว่าไม่ผิดกฎหมาย แสดงให้เห็นถึงความไม่ชอบมาพากลบางอย่าง หรือการร่วมกันทุจริตคอร์รัปชันระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐกับผู้ประกอบการหรือนายทุนเจ้าของโรงงานต่างๆ ดังนั้น จึงอยากให้เอ็นจีโอหรือหน่วยงานที่

เกี่ยวข้อง เน้นตรวจสอบเรื่องนี้ด้วย เพราะการเปลี่ยนแปลงตัวเลขมาตรฐานอาจไม่ใช่คำตอบในการแก้ปัญหา ถ้าอนาคตตัวเลขฝุ่นควันพิษของไทยดีขึ้น จนใกล้เคียงกับตัวเลขที่กำหนดไว้ ค่อยไปขอปรับตัวเลขให้เท่าเทียมกับมาตรฐานสากล

สรุปคือ แคมมาตรฐานพีเอ็ม 2.5 ที่ตั้งไว้ค่าเฉลี่ยรายปีไม่เกิน 10 และราย 24 ชั่วโมงไม่เกิน 25 (มก./ลบ.ม.) ปัจจุบันไทยยังทำไม่ได้เลย

หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รัฐบาลชุดใหม่จะเห็นปัญหาและรีบแก้ไขให้ตรงจุด โดยเฉพาะการป้องกันไม่ให้เจ้าหน้าที่รัฐ “ซุเอีย” กับโรงงานหรือกลุ่มได้ประโยชน์จากควันพิษที่เกิดขึ้นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม เพราะเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับสุขภาพของชาวบ้านที่หายใจเข้าๆ ออกๆ ตลอด 24 ชั่วโมง อย่าปล่อยให้คนไทยในอนาคตต้องได้หน้ากากนอน

“พล.อ.ประยุทธ์ จันทร์โอชา” นายกรัฐมนตรีเคยลั่นวาจาออก “คำสั่ง” ให้ทุกหน่วยงานเร่งช่วยกันแก้ไข หากปัญหาซับซ้อนเกินกำลังของจังหวัดก็รีบประสานไปที่ส่วนกลาง รัฐบาลพร้อมให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่

แต่ดูเหมือนว่าจะไม่มีหน่วยงานไหนสนใจทำตาม “คำสั่ง” ท่านผู้นำ!?!....

● ทีมข่าวรายงานพิเศษ ●